

Sag mod Birkedommer Sylow nu for gamle Sager, som ligge 22 Aar tilbage, og som for Resten ere af en saadan Beskaffenhed, at adskilligt af det, der den Gang var Tale om, er der ingen, der nu vil forsvare; heller ikke blandt Jurister ser man nogen forsvare det. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) brugte jo ogsaa den Ytring, at om man anvendte det ene eller andet Udtryk for det at give et Slag, var kun en Smags-sag, og at det ikke havde nogen væsentlig Betydning. Naar Sagen staa saaledes, synes jeg i Virkeligheden, at man maa indrømme, at her er der intet af Betydning at rejse en Sag paa, og her er den naturlige Afgørelse den, som den højt-ærede Justitsminister har truffet.

Men med Hensyn til den anden Sag stiller Forholdet sig ganske anderledes. (*Sabroe: Hvilken Sag?*) Jeg mener Sagen med Dr. Muus, som vi behandlede forleden. Jeg troede ikke, at det ærede Medlem kunde have glemt denne Sag, som han selv talte saa ivrigt om. Med Hensyn til denne Sag forekommer det mig, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), der fremsatte saa stærke Bemærkninger mod Ministerens Tale forleden, traf Pointen i Sagen, naar han sagde, at Grunden til, at vi ikke paa nogen Maade kunde billige, at Dr. Muus blev siddende i sit Embede, var den, at Dr. Muus saavel som Sundhedsstyrelsen i Almindelighed have haft den Opfattelse, de havde, af en Læge, der opførte sig som skildret i Forhørene. (*En Stemme: Hvorfor sagde De ikke det forleden?*) Jeg siger altsaa, at Dr. Muus og Sundhedsstyrelsen finde, at en Læge, der har opført sig som skildret i Forhørene, ikke har gjort sig skyldig i noget, der væsentlig har forandret Billedet, som de havde af ham i Forvejen, og dette Billede gik ud paa, at han i Grunden intet havde gjort, som var af nogen Betydning.

Første Viceformand (*J. C. Christensen*): Jeg vil advare det ærede Medlem mod at komme for langt ind paa denne Sag, der er drøftet i Forvejen. De øvrige Talere her i Dag have alle erkendt, at man ikke burde komme langt ind paa denne Sag og heller ikke drage Sammenligninger.

Stensballe: Jeg skal heller ikke komme langt ind paa dette, men jeg har kun villet fremhæve, at der, reelt set, er en betydelig Forskel mellem Sagerne, og

jeg skal kun sige, det turde jeg dog maa-ske med Formandens Tilladelse tilføje, at naar Ministeren forleden udtalte sig, som han gjorde, saa var det foranlediget ved det voldsomme Angreb, der fra en Kreds af Læger var rettet mod Afgørelsen, saa Ministeren altsaa var tvungen ind derpaa.

Ordføreren for Forespørgerne (*Jessen*): Det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) havde enlidt vanskelig Stilling, idet han skulde søge at bringe Overensstemmelse mellem sine Udtalelser ved Finanslovsforslagets første Behandling og den Stilling, han indtager i Dag. Det forekom mig ikke, at det ærede Medlem var særlig heldig i den Henseende. Han maatte tage sin Tilflugt til at lægge meget mere ind i sine Udtalelser ved Finanslovsforslagets første Behandling, end jeg tror, der ligger i dem. Han maatte tage sin Tilflugt til at fortolke dem og udvide dem saaledes, at de kunde forstaas anderledes, end de umiddelbart maa forstaas, naar man læser dem. Det ærede Medlem sagde nu i Dag, at han saa udmærket godt kunde slaa sig til Ro med den højtærede Justitsministers Afgørelse, thi det, han havde ment, var dette, at hvis Birkedommer Sylow kunde antages at ville fortsætte med sin Optræden i Fremtiden, og hvis han endnu mente, at det, han havde gjort, var rigtigt, saa kunde det ærede Medlem ikke slaa sig til Ro med Ministerens Afgørelse. Men det gik det ærede Medlems Udtalelse ved Finanslovsforslagets 1ste Behandling slet ikke ud paa. Der vare det ærede Medlems Udtalelser ganske absolutte. Der sagde det ærede Medlem: „Hvis Sylow har indrømmet det“ — og det kan jo kun forstaas som gældende selve Handlingen — „og hvis han, som det efter Bladets Fremstilling synes, den Dag i Dag mener, at det er ganske rigtigt det, han har gjort, saa synes jeg, at denne Mand bør fjernes fra sit Dommerembede“. Der er intet som helst, der tyder paa, at Birkedommer Sylow har forandret den Anskuelse, som han udtalte til vedkommende Blad, saa jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem kan finde den Overensstemmelse, som han syntes, der var.

Der er et meget væsentligt Moment i denne Sag, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa baade overfor det ærede Medlem fra Bælum og overfor den højtærede Justitsminister. Det ærede Medlem fra Bælum sagde i sin korte Bemærkning under Finanslovsbehandlingen: „Hvad der er blevet sagt om, at han blev slaaet i Arresten, er derimod ikke blevet bekræftet før nu.“ Det er netop det, som gør, at der er den